Modelovanje autonomnog sistema za kompaktan uzgoj biljaka

Modelovanje i simulacije

ALEKSANDAR STOJANOVIĆ RN97-2018

28. decembar 2019.

Sadržaj

1	Pri	prema	7
	1.1	Definisanje problema	7
	1.2	Plana izrade projekta	7
			10
		1.2.2 Merenje vlažnosti zemlje i ambijenta	10
		1.2.3 Regulacija svetlosnog ciklusa	11
			12
			12
			13
	1.3		13
2	Izgi	radnja modela 1	L 5
	2.1	•	15
	2.2		15
		0 1	15
	2.3		16
	2.4		16
	2.5		16
3	Izv	ršavanje simulacije 1	L 7
	3.1	· · ·	17
	3.2		17
	3.3	J.	17
4	Imr	olementacija 1	L 9
	4.1	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	19
			19

4 SADRŽAJ

Uvod

Svrha rada

Ovaj rad je stvoren sa ciljem da opiše jednostavno i pristupačno rešenje za proizvodnju hrane u veštačkim uslovima.

U ovom radu prezentovaću svoj pristup dizajniranja ovakvog sistema. Detaljno cu analizirati principe rada individualnih podsistema koji sačinjavaju ovu jedinicu i simulirati njihov rad.

Uzgoj u zastvorenom prostoru

Ovakav vid proizvodnje sa urbanizacijom postaje sve popularniji. Kako gradovi postaju sve veći, potreba za organskom hranom raste te se ljudi okreću alternativnim metodama uzgoja.

Kada je reč o zatvorenim prostorima, u glavnom se misli na kontrolisano okruženje koje ima za cilj da olakša razvoj biljke pa kasnije i samih plodova. Ovo se postiže adekvatnim planiranjem što podrazumeva razmatranje i ispunjavanje svih uslova neophodnih za rast.

Tradicionalan ili zatvoren uzgoj

Dok nam tradicionalan pristup uzgoju olakšava logistiku i nudi dosta pogodnije mogućnosti za ekspanzije, zatvoren pristup pruža kompletno kontrolu nad samim okruženjem. Pored toga biljka je kopletno izolovana od negativnih spoljašnjih faktora kao što su:

- paraziti,
- naglih oscilacija temperature,
- prevelike količine padavina.

 $SADR\check{Z}AJ$

Sama činjenica da je biljka u izolovanom okruženju nam omogućava da bliže pratimo njen razvoj. Ovo posebno dolazi do izražaja kod otkrivanja problema u ranim fazama. Pored otkrivanja problema omogućava nam optimizaciju procesa uzgoja što dovodi do efikasnije proizvodnje.

Priprema

1.1 Definisanje problema

Dakle, naš cilj je izrada autonomne jedinice koja radi bez čovekovog prisustva. Kako bismo to postigli moramo se osloniti na nekakvu upravljačku jedinicu koja ce biti zadužena za kontrolu celokupnog sistema uz oslonac na senzore.

Glavna prepreka je limitirana količina prostora koja nam je na raspolaganju. Kada je reč o uzgoju u zatvorenim prostorima podrazumeva se da nam je sam prostor jako važan resurs i potrebno je iskoristiti ga što efikasnije. Tek kada je prostor pravilno iskorišćen možemo započeti izradu ostlaih delova sistema.

Da bismo prostor koristili efektivno bitno je da unapred definišemo funkcionalnosti našeg sistema:

- 1. Merenje i regulacija temperature,
- 2. Merenje vlažnosti zemlje i ambijenta,
- 3. Regulacija svetlosnog ciklusa,
- 4. Regulacija brzine ventilatora,
- 5. Zalivanje biljke,
- 6. Logovanje

Imajuci ove funkcije na umu mozemo odrediti grub plan projekta. U sledećoj tački ćemo da detaljo definisati svaku od ovih funkcija i opisati hardver koji ćemo koristiti za izradu. Cilj nam je da hardver zauzme sto manje prostora kako bi ostalo što vise prostora za rad sa biljkom.

1.2 Plana izrade projekta

Sistem će biti smešten u kabinet dimenzija 35x35x60 koji je izradjen od metala. Ova veličina ce podržati biljku srednjih veličina. Neophodno je da

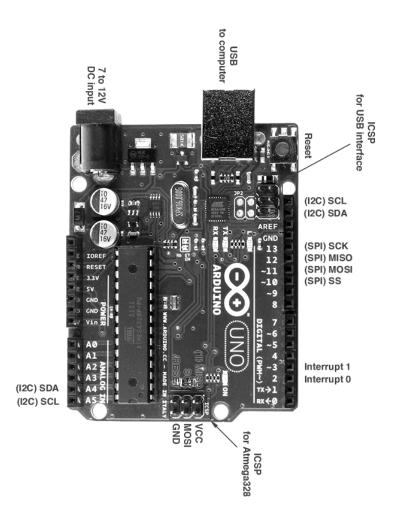
unutrašnjost kabineta bude obložena reflektivnim materijalom koji će dobrineti da biljka iskoristi pun potencijal svetla. Pored reflektivnog materijala, unutrašnje ivice sistema je potrebno obložiti gumom kako bismo efektivno izolovali sistem od sredine.

Na vrh(plafon) kabineta neophodno je ugraditi nekakvo rešenje za fiksiranje svetla u vidu kuka. Za kuke se kače sajle koje će držati svetlosnu fiksturu. Na poledjini kabineta izbušićemo dve rupe za kačenje ventilatora koji ce obezbediti cirkulaciju.

Budući da ovakav sistem zahteva kontinualan rad sto podrazumeva dugoročno opterećenje, Adruino Uno¹ je idealno rešenje jer nudmi stabilnost pod dugoročnim radom i jednostavnu integraciju senzora. Pored stabilnosti i male veličine ako pogledamo njegov dijagram možemo uočiti da imamo izlaze od 3.3V i 5V sto je idealno za napajanje senzora i releja.

Kontroler če biti smešten izvan sistema sa spoljašnje strane unutar odeljka zajedno sa protobordom za povezivanje svih komponenti i relejem. Ovo će predstavljati mozak sistema odakle ćemo rutirati kablove. Sto se samog odeljka tiče, plastična razvodna kutija je dimenzija 20cm x 20cm x 5cm je sasvim dovoljna za naše potrebe.

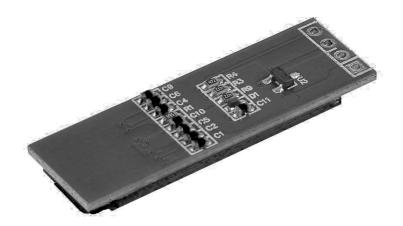
¹Arduino Uno je open-source rešenje u vidu kontrolera za IoT projekte koji pruža mnoštvo mogućnosti. Vise na: https://www.arduino.cc/en/Guide/Introduction

Kao monitor za feedback sistema koristicemo mali $\rm I2C^2$ OLED ekran velicine 0.11 inča kao dugoročno rešenje dok će serijski port biti primarno korišćen u početnim fazama izrade.

 $^{^2 {\}rm I2C}$ protokol služi za serijsku komunikaciju sa mikrokontrolerima. Vise na: https://i2c.info/

1.2.1 Merenje temperature i regulacija

Čest problem sa kompaktnim zatvorenim baštama je visoka temperatura.

Merenje temperature je krucijalan korak jer je to jedan od glavnih faktora okruženja. Različite biljke zahtevaju različite uslove poput povećane vlage, stoga neophodno je koristiti adekvatan hardver.

 $DS18B20^3$ je senzor po izboru iz razloga što je fabrički izolovan, ima dosta širi opseg vrednosti od očekivanog unutar sistema i napaja se sa 3.3V ili 5.5V.

Regulaciju rešavamo korišćenjem ulaznih i izlaznih ventilatora(vise o regulaciji temperature će biti).

1.2.2 Merenje vlažnosti zemlje i ambijenta

Praćenjem vlažnosti zemlje nam omogućava da automatizovano zalivamo biljku u zavisnosti od njenih potreba. Za razliku od fiksnih ciklusa zalivanja

³Digitalni senzor toplote koji nudi 9-bit do 12-bit vrednosti toplote izražene u celizijusu. Vise na: https://datasheets.maximintegrated.com/en/ds/DS18B20.pdf

kod kojih može doći do preteranog navodnjavanja ovde se mehanizam za navodnjavanje aktivira samo kada je to potrebno. Ovo sprečava prekomerno zalivanje sto dovodi do raznih problema poput:

- Nedostatka kiseonika u zemlji za korenov sistem,
- gljivično oboljenje korena,
- nedostatak hranjivih materija usled prekomernog ispiranja

Za vlagu ambijenta koristimo HR202 senzor vlage u vazduhu, a za zemljiste koristimo kapacitivni senzor LDTR-WG0236.

1.2.3 Regulacija svetlosnog ciklusa

Različite biljke zahtevaju specifične svetlosne cikluse. Stoga, moramo konfigurisati naš kontroler po parametrima biljke kako bismo joj pružili optimalne uslove. Interval osvetljenja je konfigurisan softverski i zavisno od istog kontroler utiče na relej.

Što se izbora tehnologije svetla tiče u opticaju imamo sledece:

- LED Light emmiting diode
- HID High-intensiti discharge
- Flourescent(CFL)

Tabela 1.1: Karakteristike različitih tehnologija

	CFL	HID	LED
Inicijalna cena	Nisko	Srednje	Nisko/skupo
Potrošnja	Nisko	Srednje/Visoko	Nisko
Efikasnost	Osrednje	Dobro	Dobro/Odlično
Udaljenost	Mala	Srednja	Srednja/Velika

Zbog efikasnosti i povoljne cene koristićemo LED svetla za sistem. Ova tehnologija je najbolja opcija za nas jer imamo dovoljno prostora a pored toga je jako isplativa. Same dimenzije ovih fikstura su male pa ih to čini jos povoljnijim.

U sledećoj tabeli⁴ ćemo detaljno pogledati razliku u proizvodnji toplote izmedju različitih tipova sijalica.

Kada gledamo snagu svetla, preporučeno je koristiti minimum

$$35Wpo1ft^2$$
,

 $^{^4\}mathrm{V}$ ise o generaciji toplote na: budući da research
gate ima užasne linkove, rad ce biti na kraju.

Tehnologija	Gubitak putem radijacije[%]	Toplotni gubitak[%]				
Inkandescentne sijalice	81 - 86	5 - 6				
fluorescentne sijalice	30 - 32	44				
HID(živa)	62 - 65	16 - 22				
HID(sodijum)	57 - 74	7 - 20				
HID(metal halogene)	47.3 - 63.3	10 - 23				
LED	0 - 0.2	80 - 88				

Tabela 1.2: Proizvodnja toplote

gde je optimalno 50W a maksimalno 80W. Ako pogledamo prostor sistema koji iznosi $1225cm^2$ što je $1.40ft^2$, biće dovoljno koristiti LED svetlo snage 150W (efektivno oko 100W) sa ugradjenim hladnjakom.

1.2.4 Regulacija rada ventilatora

Ventilatori nam koriste za razmenu vazduha sa okolinom. Sa druge strane, kako utičemo na njihovu brzinu jedinica ce se brže odnosno sporije hladiti.

Da bismo pronašli odgovarajuću veličinu ventilatora za sistem moramo odrediti samo prostor sa kojim radimo:

$$35cm * 35cm * 60cm = 73500cm^3 = 2.595628ft^3$$

Iz ovoga vidimo da su nam dovoljno obicni 12V ventilatori. Budući da se na izlaz kači filter vazduha koji u sebi sadrži dva 60mm ventilatora koji po specifikaciji pomeraju 38.35cfm a nasa jedinica ima samo 2.5, na ulaz možemo staviti jedan ventilator od 120mm koji cemo uključivati u slucaju da nam temperatura predje dozvoljenu. Ovo radimo sa ciljem da unutar jedinice stvorimo negativni pritisak (izbacuje se vise nego sto ulazi) kako bi obezbedili da nam vazduh izlazi samo na predvidjenom mestu.

Prebacivanjem izduva sa 9V na 12V i ukljucivanjem usisa na 5V vrši se brža razmena toplote dok se temperature ne vrati na dozvoljeni nivo.

1.2.5 Zalivanje biljke

Zalivanje biljke je jedan od elementarnih zahteva koje moramo ispuniti. Za ovo se koristi pumpa za vodu od 12V koja je potopljena u kanistar sa vodom. Pumpa se aktivira putem releja kada senzor vlage u zemlji detektuje niske količine vlage. Pre puštanja u rad potrebno je konfigurisati senzor. Ako senzor nije adekvatno kalibrisan može doći do preteranog zalivanja ili čak prelivanja vode unutar sistema.

Od velikog značaja je ravnomerna distribucija vode unutar saksije kako bi senzor stvarao sto realniju sliku o stanju unutar iste.

1.2.6 Logovanje

Logovanje nam omogućava detaljnu analizu procesa i samog rada naše mašine ako se korektno implementira. Znatno olakšava otkrivanje greške ili kvara, pomaže u rešavanju i služi kao output sistema.

Generičan modul za sd kartice se koristi ovde koji ima sledeci pinout:

- VCC 3.3V
- VCC 5V
- MOSI
- CLK
- MISO
- GND ground

Ovo ga čini idealnim za naše uslove. Na kartici će se beleziti svaki input koji sistem primi zajedno sa akcijom koja je izvrsena kroz vreme. Ovakvo logovanje nam omogućava da pratimo rad mašine uz oslonac na grafike kroz vreme. Budući da imamo punu kontrolu nad formatiranjem podataka, možemo se postarati da izlaz bude kompatabilan sa nekim od popularnih softverskih alata

1.3 Tehnički detalji

Slika sistema

Izgradnja modela

Kada smo definisali hardverski plan sistema možemo započeti izradu modela. U ovoj glavi posvetićemo se parametrima i njihovoj korelaciji unutar sistema. Kada su nam veze jasne, lako možemo napraviti model za simulaciju.

2.1 Konceptualizacija modela

Kako bismo stvorili koncept modela moramo se vratiti na funkcije našeg sistema. Analizom funkcija i konkretnog hardvera pronalazimo matematički model koji predstavlja temelj naše simulacije.

2.2 Kolekcija podataka

Podatke možemo prikupiti preko samih proizvodjača komponenti za koje smo se opredelili. Čitanjem tehničke dokumentacije ili samih specifikacija proizvoda možemo stvoriti gruba očekivanja kako će se sistem ponašati u realnim uslovima.

Bitno je imati na umu da vredonosti koje nam proizvodjač da uglavnom nisu merodavne pa je neophodno, ukoliko je to moguće, istraživanjem utvrditi realne performanse komponente. Ukoliko nije moguće naći iste, kako bi izbegli dodatne troskove, moramo uračunati do 30% devijacije od datih.

2.2.1 Regulacija temperature

Za početak neophodno je odrediti izvore toplote unutar sistema. U našem slucaju to je LED svetlo od 150W koje, bez obzira na led tehnologiju, ipak proizvodi toplotu.

Testiranjem je utvrdjeno sledece:

Tabela 2.1: Zagrevanje - bez aktivne ventilacije

J	
Temperatura[°C]	Vreme
25.3	9:48
28	10:03
29.1	10:18
29.1	10:48
	25.3 28 29.1

Tabela 2.2: Zagrevanje - aktivan izduv na 40% snage

Trajanje[minut]	Temperatura[°C]	Vreme
0	25.3	11:48
15	26.5	12:03
30	27.1	12:18
60	27.1	12:48

Predstavljeno graficki pomoću Matlab-a: slika iz mat

2.3 Prevodjenje modela

2.4 Verifikacija

2.5 Validacija

Izvršavanje simulacije

- 3.1 Dizajn eksperimenta
- 3.2 Izvršavanje i analiza
- 3.3 Dodatna izvršavanja

Implementacija

- 4.1 Dokumentacija i izveštaj
- 4.2 Implementacija